

Als een vogel

Natuurlijk wil je vrij zijn. In je dromen was jij het liefst een vogeltje! Maar ja, hoe moet dat? Want je dacht er niet bij na hoe vroeg je dan je nest wel uit moet komen.

(Of had je maar een kort bestaan gehad omdat je werd verslonden door de kat.)

Amerika

Dit land is ruim, de kansen onbegrensd:
een kwestie van hard werken en geloven
dat God ons volk naar voren heeft geschoven
en zal belonen, wat het ook maar wenst.

Met zegen, voorspoed, rijkdom, wat men wil
van God of Mammon (is er nog verschil?).

De lijn

Tot hier, niet verder. Hier trok ik mijn lijn,
een grens die niemand ooit mocht overschrijden,
mijn prikkeldraad. Was het de angst voor lijden,
dat ik mij had bewapend in mijn pijn?

Geloofd zij God, die met zijn diepe vrede
mijn oude oorlogsgrens heeft overschreden.

De man

Ik dacht: ik laat mijn vrouw een stukje schrijven
(het moet tenslotte over mannen gaan)
waarin mijn kracht als man wordt rechtgedaan.
Ik vraag haar wel om niet te overdrijven.

Of toch maar liever niet: het schrikbeeld blijft
dat zij opeens de hele waarheid schrijft.

Fileleed

De brede weg wordt telkens weer verbreed,
maar stroomt weer vol met opgejaagde mensen
in trucks en busjes, auto's met forensen,
dicht op elkaar. Dit noemt men 'fileleed'.

Het woord alleen al (iets als zielepijn)
geeft aan hoe ver wij van het padje zijn.

Geaard

Is iemand minder dan een ander waard,
is er een grond om iemand af te breken?
Hoe kun je van rechtvaardig oordeel spreken,
als hij of zij verschillend is geaard?

Natuur, en vlees en bloed, dat is geaard zijn.
Gehemeld is: in hart en ziel aanvaard zijn.

Hoop

Behoedzaam balancerend op het koord,
mijn lichaam tussen hoop en vrees bewegend,
zo ga ik voort, in evenwicht. Gezegend
met deze stok, gesneden uit het woord.

De vrees: de afgrond, leegte, niemandsland.

De hoop: het uitzien naar de overkant.

Puzzelstukjes

Wij zijn een raadsel voor onszelf geworden,
de puzzelstukjes vallen uit elkaar:
hoofd in de schoot en handen in het haar,
geen mens krijgt zelf het plaatje weer op orde.

Heer, leer ons zien. En met Uw ogen kijken
naar het voltooide beeld: op Wie wij lijken.

Voldaan

De eerste Adam was een hovenier,
de tweede ook. Hun dagtaak was het zaaien,
bezweet en wel. Dan: wachten op het maaien
en rusten met een beker gemberbier.

Zo deden zij, zo zal het ons vergaan:
pak aan! En bid en werk. En wees voldaan.

